

Nr 190.

Av herr **Jacobsson m. fl.**, om sänkning av räntan å egnahemslån för jordbrukslägenheter.

Genom de relativt goda konjunkturer, som varit rådande i vårt land under det senaste året, ha flertalet näringsidkare fått en förbättrad ekonomisk ställning. Ett undantag härifrån utgör dock ett ganska stort antal mindre jordbrukare, som i regel ha ganska litet till avsalu och som ej heller kunna erhålla några extra förtjänster. Dessa ha därför i obetydlig grad blivit delaktiga av de fördelar, som högkonjunkturen medfört, då det gällt deras inkomster, men från högkonjunkturens nackdelar ha de ej förskonats, då det gällt deras utgifter. Följaktligen ha dessa fortfarande en mycket dålig ekonomisk ställning.

Till denna grupp kan man räkna flertalet jordbruksegnahemslåntagare. Dessa, som ofta ha sina gårdar belånade till fulla värdet, få på sina egnahemslån till staten betala 3,6 procent ränta. I nuvarande låga ränteläge är denna räntesats alldeles för hög. Hypoteksföreningar och även enskilda banker utlämna nu gärna lån mot fastighetsinteckning till 3 procent ränta. Och naturligtvis är det oriktigt att staten för sina lån till sociala ändamål, vartill egnahemslånen kunna räknas, skall utkräva högre ränta än andra långivare. Följaktligen torde en räntesänkning med det snaraste vidtagas.

Vid föregående tillfällen, när frågan om räntesänkning å egnahemslån varit före, har man hänvisat till pågående utredning i denna sak. Ännu har denna utredning ej avslutats och något förslag med anledning av densamma torde vara att förvänta tidigast vid 1939 års riksdag och följaktligen kunna egnahemslånegarna ej vänta sig någon eventuell lättnad förrän 1940, om utredningsresultatet först skall avvaktas.

För den som emellertid tryckes av stora bekymmer inför frågan, varifrån han skall erhålla medel att betala sin låneränta, är detta en alltför lång tid att vänta. Då det gällt att bispringa andra grupper i samhället, vilka befunnit sig i en mindre ekonomiskt tryckt ställning, såsom skedde t. ex. i fjol beträffande statens befattningshavare, har man ej varit rädd för att räkna en hjälpande hand, även om en utredning pågått. I detta fall är det minst lika angeläget och behjärtansvärt, att riksdagen vidtager åtgärder, för att i någon mån hjälpa de sämst ställda i samhället.

På grund av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att räntan å egnahemslån för jordbrukslägenheter sänkes till 3 procent.

Stockholm den 23 januari 1938.

John Gustavson.

Allan Holstenson.

Carl Jacobsson.

K. I. Sköldén.

